

22. augustil leidis Järvakandis aset järjekordne kodukohvikute päev. Samal päeval oli ka laat ja sai vaadata Järvakandi Kultuurihalli harrastusteatri Kandikohtlased etendust „Peatus“.

Seekord osales kodukohvikute päeval viis omanäolist võõrustajat. Osa neist juba teist aastat järjest, mis lubab uskuda juba väikese traditsiooni sündimisse. Algul oli registreerujaid vähe, kuid kui kuupäev läheneb, oli hea meel tõdeda, et inimesed on valmis osalema, oma kauneid koduhoove ka teistele näitama ja veel külakostigi pakkuma. Kohvikud alustasid hommikul kell 10 ja olid avatud nii kaua, kuni kohvikukaupa jätkus. Iga kohvik oli panustanud mingisse lisaväärtusesse, et külalised just enda hoovi „meelitada“.

Kultuurihallile kõige lähemal asus kodukohvik Avatud Riidekapp, mis pani rõhku taaskasutusele. Perenaine Maarja Võrk andis meile ka tagasisidet tollest päevast: „Taaskasutus – meil oli kogunenud hulk korralikku kasutatud kraami, sellepärast otsustasime kohvikute päevaks püsti panna „avatud riidekapi“, kust inimesed leidsid väikese tasu eest endale ja lastele vajalikke asju. Uudistamas-ostlemas käis päris palju rahvast. Et kohvikut mõõt välja anda, pakkusime loomulikult ka kohvi ja kooki. Meie pere mustikakook osutus väga populaarseks ja seda tuli jooksvalt isegi juurde teha!“

Rahvas nautis suhtlemist ja tore oli see, et taheti külastada kõiki kohvikuid. Järgmisel aastal võiks Järvakandi rahvale teha uue väljakutse ning kohvikute arvu oluliselt suurendada. Selleks, et osaleda, ei pea olema tea mis virtuoos, tegemist on ikkagi kodukohvikuga. See pakub koostegemise rõõmu pererahvale ja annab kogukonnale särtsu juurde.“ Olen sellise üleskutsega täiesti nõus. Seega järgmine aasta ootame veel rohkem kohvikuid osalema!

Hea näide lihtsusest ja originaalsusest oli ka Mündi maja kohvik, kus aeg käis nagu omasoodu – rahulikult ja mõnusa auraga. Kohvik oli ka sel aastal väga kunstimeelne ning külalised said nautida lausa perenaise autorinäitust „See linn on minu“. Menüüs olid soolased ja magusad vahvlid, mis kõik ka kaubaks läksid.

Triinu Soikmets kirjutas meile oma päevast järgmist: „On hea meel, et laialt levinud kodukohvikute traditsioon on Järvakandis kanda kinnitanud. Tänavu oli minu jaoks isiklikuks kunstiliseks väljakutseks esinduslikus Tallinna fotogaleriis eksponeeritud näituse installatsioon omaenda kuuri, kus kunagi

Kodukohvik Käopesa. Pildil vasakult peretütred ja kohvik algatajad Annika ja Anneli, keskel pereema Riina. Tubli mees pere on vasakult pereisa Toomas, perepoeg Argo ja väimees Aimar. Pildilt puudub üks abiline, väimees Teet. Foto: HEIVI ÄÄRMA

Kodukohvikute päev Järvakandis

Kodukohvik Avatud Riidekapp. Pildil vasakult Villy, Debora ja Maarja Võrk. Neid õnnitleb kultuurihalli juhataja Katrin Jair. Pildilt puuduvad kohvikute tiimis osalenud Elisabet ja Villibert Võrk. Foto: HEIVI ÄÄRMA

ammu peeti sigu ja kanu. Vihma tõttu kolisime ka algul õunaaeda planeeritud

kohvikut sinna. Ilm oligi ehk ainus erinevus võrreldes eelmise aastaga, sest

külalisi ja abilisi jagus samavõrra kui mullugi - aitäh!“

Lummava kontserdiga rõõmustas oma külalisi kodukirikukohvik Rõõmus Marta. Esines Lovely Beats. Nende pakutavad suupisted olid, nii nagu ka eelmisel aastal, väga tasemel ja külalised sõid juba ainuüksi silmadega laua tühjaks! Lisaks pakuti perenaise Rita Rüsse sõnul maailma parimat värsket kapsasuppi. Ja soe supp kulus sellel päeval tõesti marjaks ära, sest kahjuks vihma ikkagi tibutas vahelduva eduga. Marta kohvik on alati olnud heategevuslik ning sel korral läks kogu saadud tulu Vähiravifondi heaks.

Perenaine Rita iseloomustab oma kogemust selliselt: „Kohvikupäev oli kosutavalt tore. Meie lülitasime kogu aeg vihma välja ja keegi jälle sisse. Noh, ega see rahvast hirmutanud - tulnud oli Helsingist, Tallinnast, Kiilist, Väandrast ja mujaltki. Kokkuvõtte: Järvakandi rahvas, ja üldse Eesti rahvas, on ikka nii äge! Meie suurim tänu kõigile tulijatele! Ka Vähiravifondi kast

ei jäänud tühjaks ja selle abil sai igaüks teha head neile, kes seda kõige rohkem vajavad. Ootame jälle järgmisel aastal, kui Jumal lubab ja me elame!“

Kohvik Käopesa ja Villa Katarina olid kodukohvikute päeval n-ö uued tulijad, mistõttu oli tunda elevust ning väikest ärevustki külaliste saabumisel. Käopesa menüü oli väga rikkalik, lisaks pakuti võimalust osta puust lusikaid ja lõikelaudu. Kogu ümbrus oli külalistele mõeldes väga stiilselt ja hubaselt sätitud. Käopesa pere võttis oma kodukohvikute kogemuse kokku nii: „Emotsioonid kodukohvikute päevast on head. Rahvast käis palju. Oli kuulda ka kiidusõnu, mis tegi taju mõistagi veel paremaks. SUPER!“

Villa Katarinas sai kogeda tунnet, et oled otseku ehtsasse restorani sattunud. Pakuti täisteenindust ning maitsevaid toite. Lisaks üllatas Villa Katarina kohvik oma külalastajaid loosiga – kõigi ostjate vahel läks loosi „Hämar sügisõhtu KoduSPA pakett“ (saun, mullivann ja spaaprotseeduurid) väärtusega 50 €!

Villa Katarina kohvikute perenaise Kadriin Karro-Tagapere tagasiside toredast päevast oli selline: „Olin suve jooksul juba mitmeid kordi plaaninud kodukohvikuga välja tulla, kuid ikka tulid mingid takistused ette. Nüüd ei saanud enam head võimalust kasutamata jätta. Alternatiiviks müügiletile ja muru alat istumisele loob Villa Katarina terrass suurepärased tingimused esinduslikuks teeninduseks. Peretütard kogemus Pädaste Mõisa teenindusmeeskonnas toetas valikut.“

Uustulnukana sellel maastikul oli kahtlemist küll: kas ikka, mida pakkuda, kui palju, kas jõud käib üle, kas ikka jagub, kas keegi üldse tuleb. Mõned päevad enne kohvikupäeva sai hõigatud appikute kooliaegsetele klassiõdedele. Tagasi vaadates saab öelda, et meil oli väga hea meeskonnatöö. Kõik sujus justkui iseenesest ja rahvast oli vaatamata vihmale väga palju. Aitäh kõigile! Ja kohtumiseni järgmisel suvel.“

Kodukohvikute tagasiside põhjal ning kohapeal külaliste nägusid ja jutte meenutades võin käsi südamele öelda, et teine kodukohvikute päev koostöös Järvakandi kogukonnaga läks meil väga edukalt – rahule jäid nii kohvikute pidajad kui ka külalised. Minu sügav kummardus kõikidele meeskondadele!

Seega, hea lugeja Järvakandi kandist, julgen Sinugi hinge istutada uudishimu, põnevuse ja ärevuse seemne. Mis oleks, kui ka Sina avaksid järgmisel aastal OMA kodukohvikut? 2021. aasta augustis kohtume ja teeme ära, eks!

Katrin Jair,
Järvakandi Kultuurihalli juhataja

Suvesärtsus osales 40 lugejat

Esimest aastat toimus täiskasvanute suvelugemine „Suvesärts“, mille kutsus ellu ja pani vahva nime Kaerepere raamatukoguhoidja Signe Mürkhain. Oma lugemisest otsustasid teistele teada anda ja raamatust väikese kokkuvõtte teha valla peale 40 lugejat. Rohkem

oli neid Kehtna, Kaerepere, Valtu ja Järvakandi raamatukogude lugejate seast.

Järvakandi raamatukoguhoidja Rita Merekivi sõnusi lugemis innukamad suvesärtsujad 36, 22 ja 13 raamatut. Inglise raamatukoguhoidja Pille Matt

lisis, et tema kandi lugejad ei jäänud palju alla, vastavalt 27, 10 ja 5. Sama ohtralt loeti teistegi valla raamatukogudes. Kehtna raamatukoguhoidja Tiina Vaher tõi välja, et lemmikumad olid oma Eesti autorite raamatud, kuid loeti ka välismaiste autorite teoseid.

„Kehtna suvesärtsujad lugesid kamba peale ligi 140 raamatut. See on kolme kuuga 15 osaleja peale päris hea hulk,“ lausus ta. Kuna rahvakogunemisi pole praegusel ajahetkel soovitatav väga teha ja meie omavahelises vestluses selgus ka, et lugejad on igas raamatukogus

erineva tähelepanuvajaduse sooviga. Nii otsustasime, et esimest korda toimunud täiskasvanute programmi „Suvesärts“ osalejaid tunnustame tänukirja ja väikese meenega, mille saab kätte raamatukogust.

Silvi Lukjanov